

РЕШЕНИЕ

№ 804

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 24.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10158** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба, подадена от А. А. С.-Ш., чрез адв. Д., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-005458/18.10.2022 г., издадена от Д. Г. Т. – полицейски инспектор към СДВР, ОПП - СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. “А“ от ЗДвП, ѝ е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети документи – СРМПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена при нарушения на материалния и процесуалния закон. Иска се отмяна на наложената принудителна мярка.

Ответникът – Д. Г. Т. – полицейски инспектор към СДВР, ОПП - СДВР – редовно уведомен, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за прилагане на ПАМ № 22-4332-005458/18.10.2022 г., издадена от Д. Г. Т. – полицейски инспектор към СДВР, ОПП - СДВР, на основание чл. 171, т. 2а, б.

“А“ от ЗДвП, на жалбоподателката е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети документи – СРМПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] . ПАМ е наложена затова, че в качеството си на собственик на лек автомобил Тойота с цитирания регистрационен номер е допуснала МПС да бъде управлявано от А. С. П. на 14.10.2022 г. около 16:45 ч., след като същият не представя СУМПС – лишен е от право да управлява МПС на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП.

Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено обстоятелството, че е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер.ГА № 738965 от 14.10.2022 г. от Г. А. Ш. на длъжност мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

В АУАН е посочено, че при извършена проверка на 14.10.2022 г. в 16:45 ч. – в [населено място], по [улица]лек автомобил Тойота с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. А. С.-Ш., с посока на движение от [улица]към [улица], водачът управлява МПС, като отказва да бъде изпробван за употребата на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство Дрегер 5000 с номер ARKD 0049. Издаден му е талон за медицинско изследване № 087368 за ВМА. Установено е при проверката, че водачът управлява МПС след като е лишен по административен ред или съдебен ред - ЗППАМ № 22-4332-004862/20.09.2022 г. на 03 РПУ /л. 38/ - връчена на 20.09.2022 г.

Като доказателства по делото е представена заповед № 8121з-1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи /л. 16/, издадена на основание чл. 165 от ЗДвП и чл. 33, т. 9 от ЗМВР. Във връзка с горната заповед по делото е представена и заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. /л. 17 /, с която директорът на СДВР е оправомощил лицата, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, т. 4, т. 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, като това са държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР- полицейски органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР. Приложена е и заповед № 8121К-6313/05.05.2021 г. на министъра на вътрешните работи за назначаване на Д. Г. Т. на длъжност – полицейски инспектор VI степен в 01 група „Административно-наказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към ОПП – СДВР. От ответника е представена и ЗППАМ № 3704/22-4332-004862/20.09.2022 г., издадена от полицейски инспектор Виден Д., на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, с която на А. С. П. временно е отнето СУМПС с №[ЕИК], но за не повече от 18 месеца, както и АУАН сер.ГА № 557552 от 20.09.2022 г., въз основа на който е издадена ПАМ.

Като част от адм. преписка е приета докладна записка от 14.10.2022 г. /л. 12/; справка относно преписка № ГА № 738965 по описа на ОПП-СДВР /л. 13/, писмо на началник 03 сектор АО ОПП-СДВР от 26.10.2022 г. /л. 14/, справка картон на водача /л. 15/.

По делото са приети и представените от жалбоподателя писмени доказателства - жалба от А. П. до АССГ срещу ЗППАМ № 22-4332-005457/18.10.2022 г., издадена от Д. Г. Т. – полицейски инспектор към СДВР, ОПП - СДВР, ведно с оспорената ЗППАМ /л. 30/.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения

административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

С оглед приетите по делото писмени доказателства - заповед № 8121з-1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи /л. 16/, заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г./л. 17/ и заповед № 8121К-6313/05.05.2021 г. на министъра на вътрешните работи, съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от валидно оправомощен материално и териториално компетентен орган, а именно Д. Г. Т. – полицейски инспектор към СДВР, ОПП - СДВР.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си, съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаването ѝ. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, още по-малко такива с характер на съществени, годни да доведат до отмяна на обжалвания акт. Заповедта е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му и процедурата за съставянето и връчването му. Описаните факти не създават съмнение или неяснота относно вида и характера на нарушението – на правилата за движение по пътищата.

Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК за служебно събиране на доказателствата, необходими за установяване на релевантните за спора юридически факти. Към административната преписка са приложени писмени доказателства, удостоверяващи наличието на фактическите основания, мотивирали органа да издаде заповедта.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването ѝ – чл.171, т. 2а, б. “а“ от ЗДвП. Същата съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Според тази разпоредба, в приложимата ѝ редакция (ДВ бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018г.), действаща към датата на издаване на ЗППАМ, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, включително прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези

обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Следователно адресат на този вид ПАМ е собственикът на управляваното превозно средство, както когато той лично управлява автомобила, така и когато автомобилът му е управляван от лице при наличие на горните обстоятелства. При тази нормативна уредба законът изисква от административния орган само да установи управлението на МПС в някоя от посочените хипотези и неговия собственик. Освен това, с разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП е предвидено, че редовно съставените актове (АУАН) по закона се ползват с доказателствена сила до доказване на противното. Макар последно посочената разпоредба да урежда отношения, свързани с реализирането на административнонаказателната отговорност спрямо лица, извършили административни нарушения по смисъла на ЗДвП, то същата е приложима и по отношение на ПАМ, предвид незадоволителната уредба на материята в чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Следователно, опровергаването на отразените в АУАН констатации е в тежест за жалбоподателя. Съгласно чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, за да има право да управлява МПС, водачът трябва да притежава свидетелство за управление на МПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Свидетелството за управление на МПС се издава от органите на Министерството на вътрешните работи при наличието на предвидените в ЗДвП условия и удостоверява, че лицето има право да управлява МПС от съответната категория. С отнемането на свидетелството водачът е лишен от правото да управлява МПС от съответната категория за конкретния период и съответно не притежава валидно СУМПС, без значение дали е фактически иззето.

В този смисъл липсата на свидетелство за управление на моторно превозно средство за категорията на управляваното МПС, поради отнемането му по надлежния ред, какъвто е конкретния случай, представлява липса на съответно свидетелство за управление като удостоверителен документ за правоспособността. Това обуславя извод, че управлението на МПС с отнето по надлежния ред СУМПС изпълва съдържанието на законово регламентирания фактически състав за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП.

В конкретния случай правилно ПАМ е наложена жалбоподателката - собственик на автомобила при наличието на една от хипотезите предвидени в горепосочената норма, а именно – водачът А. П. управлява МПС след като свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП със ЗППАМ № 3704/22-4332-004862/20.09.2022 г., връчена на 20.09.2022 г. Всъщност жалбоподателят не сочи и не доказва нещо различно по отношение на главния релевантен факт, а именно, че към посочената в ЗППАМ дата А. П. управлява МПС без наличие на СУМПС, тъй като същото е било отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП.

Спорният въпрос по делото е именно това - дали тази предпоставка е била налице, доколкото заповедта за налагане на ПАМ от 20.09.2022 г., с която се постановява временното отнемане на СУМПС на Ар. П., към 14.10.2022 г. несъмнено не е била влязла в сила. Съдът намира, че наличието на обсъжданата заповед, за която П. е бил уведомен на 20.09.2022 г., представлява годно материално-правно основание за издаване на оспорената в настоящото производство мярка. Основанията за този извод са следните: Съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за налагане на ПАМ по съдебен ред не спира изпълнението на приложената административна мярка, т.е. същата има предварително изпълнение допуснато по силата на специалния закон – ЗДвП и поражда действие от момента на издаването ѝ, а не от влизането ѝ в

сила. Това означава, че адресатът на заповедта следва да зачита установеното с нея правно положение, независимо, че впоследствие е била оспорена по съдебен ред и съдебното производство не е приключило.

Настоящият състав намира, че след като по делото са безспорно установени управлението на процесното МПС от водач с отнето СУМПС и кой е собственик на автомобила, административният орган законосъобразно е приложил ПАМ "прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство" на собственика. Нормата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е императивна, като не предоставя на компетентния орган право на преценка, а последният действа изцяло в условията на обвързана компетентност. При реализиране на фактите и обстоятелствата, представляващи основание за прилагане на мярката, същият орган е длъжен да издаде административен акт, с който да приложи предвидената в ЗДвП ПАМ. На административния орган е предоставена възможността да прецени само срока на наложната мярка и той е наложил минималния срок от 6 месеца.

Като израз на административна принуда, ПАМ трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Налагането на принудителната административна мярка има за цел да се преустанови едно противоправно поведение. В случая оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се попречи на извършването от водача на други нарушения на ЗДвП.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. С.-Ш., подадена чрез адв. Д., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-005458/18.10.2022 г., издадена от Д. Г. Т. – полицейски инспектор към СДВР, ОПП - СДВР.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: